

"אני לדודי ודודי לי" - ומה יהיה "אם לא תמצא חן בעיניו"?

ספר דברים פרק כד, א.

כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעֵלָהּ וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי מָצָא בָּהּ עֲרוּת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ: (ב) וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אֲחֵר: (ד) לֹא יוּכַל בְּעֵלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁלַחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמָאָהּ וְגו'

בעיצומו של חודש אלול המבטא את ה'קידושין' בין 'אני לדודי', קוראים בתורה על דיני ה'גירושין' [אבל הפתיח של הגירושין הוא 'כי יקח איש אשה ובעלה] מה פשר העירובוב ביניהם?...

עד כדי המשנה האחרונה במסכת גיטין היא: 'לא יגרש אדם את אשתו – אלא א"כ... הקדיחה תבשילו... [האמנם סיבה לגירושין?]

והסיום בגמרא: 'כל המגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות' = שני הפכים!

המסר לחודש אלול: ייחודו של הקשר 'אני לדודי' [בשונה מקשר 'אב ובן' או 'עבד ומלך' שהם 'בל יינתקו] - 'איש ואשה' קשר שיש לטפחו למניעת אפשרות של נתק!

ובפרט מחשש ש'לא יוכל הקב"ה לשוב ולקחתו... אחרי אשר הוטמאה'...

לקו"ת קרח ע' טמו אות ג.

זהו ולא תתורו כו' אשר אתם זונים כי כשתתורו אחרי לבבכם ותקבלו מן משפיע אחר אזי יהיה בחי' זנות דומה לזונה ... משא"כ אם לא היה לה משפיע בתחלה דהיינו שהיא פנויה ומקבלת ממשפיע אחר אין זה זונה האמורה בתורה לענין איסור לכהונה ... כך עד"מ למעלה מי שלא ראה אור מימיו אף חושך נדמה לו לאור אבל כשמקבל מתחלה מהקב"ה והכיר אותו כמ"ש וידעת היום והשבות כו' והרחיק הרע וכמ"ש ועשיתם אותם ואזי ולא תתורו אחרי כו' אשר אתם זונים כו' שדומה לזונה שאסורה לבעלה וכך לא יוכל לקבל בתוכו גילוי אלקות אם לא ע"י תשובה כדאיתא ביומא דף פ"ע"ב א"ר יוחנן גדולה תשובה כו' ואת זנית כו' ושוב אלי כו' ע"ש אבל אנשים שלא הלכו אחר יראת ה' אינו בחי' זונה מי שלא ראה אור כו'

משא"כ 'מלך בשדה' אין חשש נתק מהמלך!

לכן שילבו בתורה את ה'קידושין' כפתיח ל'גיטין'

וגם בסיום מס' גיטין שלילת הגירושין

המעמעם את אפשרות הנתק בין איש לאשתו

וגם נרמז בפתיחת מס' גיטין:

משנה מסכת גיטין פרק א

(א) הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם, צָרִיךְ לְשַׁמְרֵם בְּפָנָי נִקְתָּם וּבְפָנָי נִקְתָּם.

וייפלא: מכל דיני הגירושין הרבים לא מצא רבינו הקדוש במה לפתוח, מלבד בדין כה שולי ונדיר?!

מבאר הרבי בשיחתו הנפלאה:

התנא בא להדגיש שלולי 'שהלך בעלה למדינת הים' לא היה בכלל אפשרי ענין הגירושין!

והביאור בזה:

'איש ואשה' למטה אינם אלא 'השתקפות' של יחסי הקב"ה וישראל [רעייתו]

- ה'קידושין' היו במתן תורה 'אשר קדשנו במצוותיו'.
- ה'גירושין' – מפני חטאינו 'שילחה מביתו' ויצאנו לגלות מארצנו. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קה/א

אמר רב תשובה נצחת השיבה כנסת ישראל לנביא! - אמר להן נביא לישראל: חיזרו בתשובה! ... אמרו לו עבד שמכרו רבו ואשה שגרשה בעלה כלום יש לזה על זה כלום?!

ונשאלת השאלה:

'גט' חייב לצאת מרשות הבעל [עד שאינו יכול להחזירו אליו] והרי ברוחניות: הקב"ה כל העולם רשותו. נמצא ש'ספר הכריתות' של הגלות לא ייצא מעולם מרשות הבעל - כיצד אי"כ חלו גירושין כנסת ישראל?!

ואף שתומ"י מפריך הקב"ה טענת 'גרושתו הסוררת'
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנביא: לך אמור להן
איזה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה?!..
[האם היו בכלל 'גירושין?!'] אך תוך כדי דיבור מכיר הקב"ה ב'גירושין' ואומר: הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעכם שלחה אמכם!

שאלה זו נפתרת ע"י הפתיח 'ממדינת הים'

זוהר חלק א דף ר"א

תא חזי כד אתחברב זי מקדשא וגרמו חובין ואתגלו ישראל מארעא, **אסתלק קב"ה לעילא לעילא, ולא חשגת על חרוב זי מקדשא, ועל עמיה דאתגלו, וכדין סכינתא אתגלת עמהון, כד נחת, חשגת על זיתיה דאתוקד, אסתכל על עמיה והא אתגלו...**

בלשון החסידות: עלמא דאתגליא נקרא 'יבשה' – עלמא דאיתכסיא נקרא 'ים' [עולמות עליונים]

'חטאינו' גרמו ש'הלך בעלה למדינת הים' התגלות שכינתו והשגחתו נעלמו מ'עלמא דאתגליא' והסתלקו לעלמא דאיתכסיא...'

במילא הרי זה [ביחס לכנס"י] כאילו 'עלמא דאיתגליא' איננה רשותו, נמצא ש'ספר כריתות אמכם' יצא מרשותו העילאית אל העולם התחתון – על יתכן מצב 'גירושין'!

פז גרם להסתלקות בעלזא ל'מדינת הים'?

'דע מה למעלה! - ממך'

מזה שיהודי מגיע למצב של 'מדינת הים' מקומו של יהודי הוא ב'ארץ ישראל' בעולם הקדושה – אבל אם ישראל מתרחקים מגבול הקדושה ל'מדינת הים' – שאין לו סיכוי להגיע משם ליבשה.

נשמתו 'הסתלקה' מכוחותיו הגלויים אל ה'תת-מודע' של יחידה והוא נותר מרוקן ומרוחק מהקדושה

זה גורם שגם הקב"ה 'איסתלק לעילא ולעילא' ו'הלך למדינת הים' לעלמא דאיתכסיא

אבל אילולי 'הלך בעלה למדינת הים' אי אפשר בכלל להתחיל מסכת גיטין!

א"כ האמנם יש תוקף ל'גירושיה' של כנסת ישראל!...

ממשיכה המשנה בפתיחת מס' גיטין:

צָרִיךְ [השליח] שְׂיֵאמַר בְּפָנֵי נְכֻמְבּ וּבְפָנֵי נְחֻמָּם.

שרי האומות 'שליחי-ההגלייה' מודים בפה מלא: **אין לנו שום בעלות על עם ישראל!** אנו בסך הכל 'שליחים' של הבעל לבצע את ה'גט', נמצא שהגט לא יצא מרשות הבעל המשלח!...

וזוהי תשובת הקב"ה: **איזה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה?!.. רק בגלל פשעכם שלחה אמכם!** אבל עדיין התשובה מבטלת את הגירושין למפרע!

וזוהו 'גדולה תשובה שמבטלת לא תעשה שבתורה' [ש'לא יוכל בעלה הראשון לשוב ולקחתה]

ילקוט שמעוני ישעיהו - פרק נ - המשך רמז תעג עתידה כנסת ישראל שתאמר לפני הקב"ה אתה הכתבת לאמר: "הן ישלח איש את אשתו וְהִלְכָה מֵאִתּוֹ וְהִיְתָה לְאִישׁ אַחֵר הַיָּשׁוּב אֵלֶיהָ"??

והוא אומר לה: כלום הכתבתי אלא 'איש' ולא כך נאמר: "כי אל אנכי ולא איש", וכי גרושים אתם לי בית ישראל? כה אמר ה' אי זה ספר כריתות אמכם?!

כלומר, קוב"ה שבדרגת 'איש' [סדר ההשתלשלות בספירות דאצילות] – שם כנס"י היא בבחי' אשה [שאם גרשה לא יחזירנה]

אבל קוב"ה בדרגת 'לא איש' [בעצמותו] הקשר הוא 'אב ובן' שזה 'בל יינתק!' ולא שייך שם 'גירושין'!

ומתברר שפתיחת פרשת הגט בתורה הוא 'כי יקח איש אשה' ולא יגרש אדם את אשתו!...

